

Oog en oor

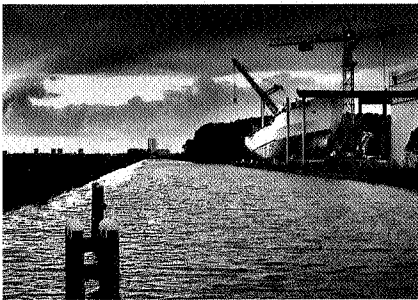

FOTO: ELMER SPAARGAREN

van de minister

B.H. Ruessink, A. Kroes

De Inspectie Milieuhygiëne heeft kortgeleden twee onderzoeksprojecten afgerond. Het eerste onderzoek betreft een integrale milieudoorlichting van twaalf (grotere) scheepswerven in de provincies Groningen, Friesland en Drente. Het tweede onderzoek richt zich op de veiligheid van ammoniak-koelinstallaties.

De Regionale Inspectie Milieuhygiëne Noord is één van de drie inspecties van het Ministerie van VROM. Ze werkt in Groningen, Friesland en Drente en is één van de acht Regionale Inspecties. Door het NMP is het zwaartepunt van het inspectiewerk komen te liggen op versterking van de handhaving van het milieubeleid.

De inspectie toetst en bevordert de kwaliteit van het milieubeleid zowel direct als indirect. Direct is de inspectie verantwoordelijk voor het toezicht op een aantal niet-gedecentraliseerde milieuwetten, zoals de Kernenergiewet. Indirect stimuleert ze overheden (provincies en gemeenten) en bedrijven, o.a. door controle van vergunningen.

Centrale vraag hierbij is: wat komt er (allemaal) van de milieuregels terecht in de praktijk? Daarom toetst de inspectie de kwaliteit van het milieubeleid en de uitvoering ervan en doet zij zonodig voorstellen ter verbetering. Zodoende is de inspectie 'het oog en oor van de minister in de regio'.

SCHEEPSWERVEN

Uit het onderzoek bij de scheepswerven blijkt dat de helft van de vergunningen van een zodanig slechte kwa-

liteit is, dat deze zo snel mogelijk vernieuwd moeten worden. Veel vergunningen dateren van vóór 1987 en zijn verouderd. De naleving van de vergunningen is overwegend voldoende. De geconstateerde overtredingen betreffen veelal de opslag van grondstoffen en de registratie, rapportage en afvoer van afvalstoffen. Opvallend is dat bij meer dan de helft van de onderzochte bedrijven milieumaatregelen zijn genomen die verder gaan dan de vergunningvoorschriften. De handhaving van de milieuvergunningen door de provincies is over het algemeen voldoende.

Verder blijkt dat 10 van de 12 bedrijven een vergunning Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren moeten hebben, terwijl slechts vier er daadwerkelijk over beschikken. De kwaliteit van de verleende vergunningen is goed, terwijl de handhaving door de waterkwaliteitsbeheerder en de naleving door de bedrijven minimaal is. Alle onderzochte water(-bodems) bij werven blijken sterk verontreinigd met minerale oliën (brandstoffen en smeermiddelen) en PAK's. De verontreinigingsgraad van deze bodems bij scheepsreparatiewerven is overigens beduidend hoger dan bij nieuwbouwwerven.

Vier bedrijven hebben plannen om met behulp van de branche-organisatie een milieuzorgsysteem op te zetten. De onderzochte bedrijven behoren tot de categorie

nieuwbouw en/of reparatiebedrijven van zee- en grote binnenvaartschepen. De resultaten van het onderzoek, waaruit blijkt dat de milieubelasting van reparatiewerven beduidend hoger ligt dan die van nieuwbouwbedrijven, zijn aan de werven en de betrokken overheden (provincies en waterkwaliteitsbeheerders) bekend gemaakt. De overheden is verzocht de achterstand bij de vergunningverlening met voorrang weg te werken.

AMMONIAKINSTALLATIES

In 1992 heeft de Inspectie Milieuhygiëne een steekproef uitgevoerd onder bedrijven met grote koelinstallaties van meer dan 1.000 kilogram ammoniak, een bij vrijkomen giftig en irriterend gas. Het onderzoek richtte zich op de 26 belangrijkste voorschriften inzake preventie, veiligheid en keuring. De onderzochte bedrijven zijn actief op het gebied van de verwerking van vis, vlees en groente en de bereiding van voedsel, zuivel en consumptie-ijs. Het blijkt dat bij 17 van de 19 onderzochte bedrijven met ammoniak-gevulde koelinstallaties het zogenaamde maximaal toelaatbaar individueel risico overschreden wordt. In vijf gevallen was er zelfs sprake van een aanzienlijke overschrijding van dit risico. Toetsing aan de 26 voorschriften geeft aan dat ruim 50% van de onderzochte installaties redelijk voldoet aan slechts tien voorschriften. Tenminste de helft van alle bedrijven voldoet niet of nauwelijks aan twaalf (andere) voorschriften. Ook is bij vijf van de installaties sprake van achterstallig onderhoud.

De kwaliteit van de (Hinderwet-)vergunning is ook onderzocht. In vier vergunningen wordt verwezen naar de huidige voorschriften. Naar een oudere en minder vegaande norm wordt in zes andere vergunningen verwezen. Eén vergunning bevat andere specifieke voorschriften voor ammoniak-installaties.

De Inspectie constateert dat aan de voorschriften voor ammoniakgepulde koelinstallaties slecht voldaan wordt. Meer dan de helft van de belangrijkste veiligheidsvoorschriften blijkt niet te worden nageleefd.

De Inspectie Milieuhygiëne heeft de betrokken bedrijven en overheden van de resultaten van de steekproef op de hoogte gesteld. Daarbij heeft zij aangedrongen op maatregelen ter verbetering van de veiligheid rond koelinstallaties. Daadwerkelijke uitvoering van de huidige richtlijn, zowel door gemeenten en provincies in de vergunningvoorschriften, als door bedrijven in hun bedrijfsvoering, is daarvoor de aangewezen weg. >